

„A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár studenej vody ako učeníkovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.“ (Mt 10, 42)

Evanjelista Matúš je kresťan pochádzajúci zo skupiny zákonníkov. Mal kvalitné vzdelanie, takže dôkladne poznal prisľúbenia Boha Izraela a Ježišove slová a skutky pre neho predstavovali ich naplnenie. Preto vo svojom evanjeliu predkladá jeho učenie formou piatich veľkých rečí ako od nového Mojžiša.

Toto Slovo života uzatvára „misijné pokyny“ pri vyslaní učeníkov, ktoré začínajú vyvolením dvanástich apoštolov a popisom požiadaviek súvisiacich s kázaním: stretnutie s nepochopením a prenasledovaním si vyžaduje vierohodné svedectvo, a to aj prostredníctvom radikálnych rozhodnutí.

No je tu ešte niečo viac: Ježiš odhaľuje, že vyslanie učeníkov má svoje korene v poslaní, ktoré dostal od Otca on sám. Už v Starom zákone panovalo presvedčenie, že v Božom poslovi sa sprítomňuje a pôsobí sám Boh. Takže prostredníctvom svedectva Ježiša a tých, ktorých Ježiš posielal, zaplavuje každého človeka priamo Božia láska.

„A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár studenej vody ako učeníkovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.“

Okrem špecifického poslania niektorých osôb: apoštolov, pastierov, prorokov a podobne, Ježiš hlása, že každý kresťan môže byť jeho učeníkom, teda súčasne príjemcom aj nositeľom poslania. A ako učenici sme všetci, aj keď sme „malí“ a zdanlivo bez osobitných vlastností či titulov, uschopnení svedčiť o Božej blízkosti. Otec všetkých posielal k ľudstvu celé kresťanské spoločenstvo.

Boh každému z nás venuje pozornosť, stará sa o nás, odpúšťa a dôveruje nám prostredníctvom našich bratov a sestier; všetci môžeme poskytnúť ostatným niečo také, čo im umožní zakúsiť Otcovu nehu, podobne ako to robil počas svojho pôsobenia Ježiš. Práve tu v Otcovi pramení záruka, že takzvané „maličkosti“ môžu zmeniť svet. Aj keby to bol len pohár studenej vody.

„Nie je podstatné, či môžeme dať veľa alebo málo. Podstatné je, „ako“ dávame, koľko lásky vkladáme aj do malého prejavu pozornosti voči druhému. Niekedy naozaj stačí ponúknuť pohár vody, pohár „studenej“ vody, (...) jednoduché gesto, no ak ho spravíme v jeho mene, čiže z lásky, je v Božích očiach veľké. (...) Slovo života tohto mesiaca nám môže pomôcť znovuobjaviť hodnotu

každej našej činnosti: domácich prác, práce na poli, v dielni, kancelárii, v škole, ako aj zodpovednosti v občianskej, politickej a náboženskej sfére. Všetko sa môže zmeniť na pozornú a starostlivú službu. Láska nám dá nové oči, aby sme vytušili, čo druhí potrebujú, a tvorivo a s veľkorysťou im vyšli v ústrety. A plody? Dary budú kolovať, pretože láska vyvoláva lásku. Radosť sa bude znásobovať, lebo „Blaženejšie je dávať, ako prijímať.“^{1, 2}

„A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár studenej vody ako učeníkovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.“

To, čo od nás Ježiš žiada, je skutočne náročné: nebrániť prúdu Božej lásky. Žiada od nás, aby sme každého muža a ženu oslovovali s otvoreným srdcom a konkrétnou službou, a tak prekonávali svoje kategórie a predsudky.

Požaduje našu aktívnu, tvorivú a zodpovednú spoluprácu pre spoločné dobro, počnúc každodennými drobnosťami. Zároveň však nezabúda na našu odmenu: vždy bude po našom boku, aby sa o nás postaral a sprevádzal nás v našom poslaní.

„(...) Zanechal som svoju prácu na Filipínach a odišiel som do Austrálie, aby som bol spolu so svojou rodinou. (...) Našiel som si prácu na stavbe, upratoval som jedálne, šatne, kancelárie a kantínu, ktoré využívalo vyše 500 robotníkov. Predtým, ako inžinier, som mal úplne inú prácu. (...) Z lásky k ostatným sa starám o to, aby boli jedálne vždy čisté a upratané. Pravdaže, sú aj ľudia, ktorým na čistote a poriadku nezáleží (...). Nestratil som však trpezlivosť, pretože pre mňa je to príležitosť milovať Ježiša v každom človeku, ktorého stretnem. Pomaly, postupne aj títo ľudia začali po obede po sebe upratavať, časom sme sa spriatelili a ja som si začal získavať ich dôveru a rešpekt. (...) Zažil som, že láska je nákazlivá a všetko, čo robíme z lásky, zostáva.“³

Spracovala Letizia Magriová a tím Slova života

---

¹ Sk 20, 35.

² Chiara Lubichová: Parola di Vita ottobre 2006, tamtiež, *Parole di Vita*, spracoval Fabio Ciardi (*Opere di Chiara Lubich 5*; Città Nuova, Rím 2017), s. 792-793.

³ Spracoval S. Pellegrini, G. Salerno, M. Caporali, *Famiglie in azione - Un mosaico di vita*, Città Nuova 2022, s. 55.